ШЕРЛОК ЊУШКАЛОМС

И СЛУЧАЈ КРАЉЕВСКИХ ДРАГУЉА

Назив оригинала:
SHERLOCK BONES AND THE CASE OF THE CROWN JEWELS
by Tim Collins

Copyright © Buster Books 2022
Illustrations by John Bigwood
Published in Great Britain in 2022 by Buster Books,
an imprint of Michael O'Mara Books Limited,
9 Lion Yard, Tremadoc Road, London SW4 7NQ
Права за српско издање © 2022 Вулкан издаваштво

ISBN 978-86-10-04333-4

ЧУВАМО ПРИРОДУ

Ова књига штампана је на природном рециклираном папиру од дрвећа које расте у одрживим шумама. Процес производње у потпуности је у складу са свим важећим прописима Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије.

ШЕРЛОК НЊУШКАЛОМС

И СЛУЧАЈ КРАЉЕВСКИХ ДРАГУЉА

Написао Тим Колинс

Илустровао Џон Бигвуд

Превео Ваља Петровић

Вулканчић

Београд, 2022.

Додатне илустрације:

Страсиони и Алан Браун
Дизајн: Деријан Брадер
Дизајн корица: Џон Бигвуд

Добро дошли

Шерлок Њушкаломс и докторица Џејн Брксон су светски познати детективи. Сваки случај Брксонова пажљиво записује, па и ви можете бити део њихових авантура.

Шерлок Њушкаломс

У питању је најпознатији детектив свих времена. Никада не бежи од главоломки и сваку мистерију успешно решава.

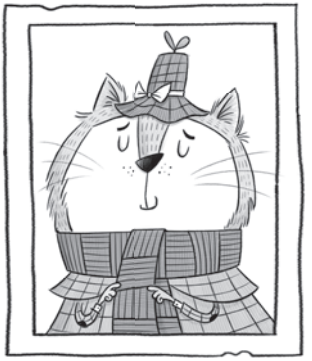

Докторица Џејн Брксон

Она је Шерлокова десна шапа у лову на криминалце. Спремна је као запета пушка да у сваком тренутку прискочи у помоћ.

Јесте ли спремни да помогнете Њушкаломсу и Брксоновој да реше најтежи случај до сада? Током читања наилазићете на мозгалице које ће тестирати ваше детективске способности. Уколико се нађете у ћорсокаку, увек можете погледати решења, почевши од странице 185. Уколико вам више одговара, можете најпре прочитати роман, а потом се вратити на решавање мозгалица. Срећно!

Поглавље 1

„Потребан ми је неки изазов!“, рекао је Шерлок Њушкаломс. „Нека права правцата главоломка!“

Мој пријатељ се завалио у своју столицу са главом наслоњеном на шапе. Око њега су се налазиле пожвећкане гумене играчке и начети пакети гранула за псе. Нико не може зауставити Њушкаломса када решава неки случај. Тада забада своју њушку где год стигне, неуморно тражећи све могуће трагове. Међутим, када његове услуге никоме нису потребне, данима само туробно седи и готово да се не помера.

„Сигурна сам да ће се нешто појавити“, мјаукнула сам.

Покушала сам да сачувам добро расположење, али сам и сама морала да признам да није било ни трага ни гласа од нових случајева. Свима је већ познато да уколико имају неки шкакљиви проблем, треба да се обрате нашој детективској агенцији. Но, нисмо имали ниједног посетиоца скоро недељу дана.

Можете ли да погодите шта је привукло пажњу докторице Брксон? Кружна осмосмерка може вам дати одговор.

Инфотеријер петак, 17. септембар

РАЗБИБРИГА

ОСМОСМЕРКА

КРАЉЕВСКИ ИЗВЕШТАЈ

Са нашим краљевским дописником Ешлијем Греблицом

Вести директно из палате: једно штене је превршило сваку меру! Добро сте чули, млади принц Рекс, краљичин унук, ухваћен је како глоцка вредан комад обуће.

Краљевске папуче, које су део породичне традиције још од краља Чарлса Шпанијела, поставио је верни краљевски собар Бернард баш поред краљичиног кревета, када је принц Рекс напао једну од њих и пожвакао је.

Поменуту папучу, према наводима, није могуће поправити, а како јавља наш извор, принц је у својој корпу отишао без вечере.

Ешли

УКРАДЕНА ЗАОСТАВШТИНА

Становник Пасјих висова пријавио је крађу заоставштине од непроцењиве вредности. Ровер Доберман, предузетник специјализован за велике псеће куће, тврди да је његов џепни сат украден у среду увече.

„Генерацијама је припадао мојој породици", објашњава. „Без њега се осећам изгубљено."

Када смо упитали да ли је видео лопова, Доберман се расплакао и одбио да говори. Након што се смирио, оштећени је објаснио да је за њега тај

Ровер Доберман – предузетник и жртва крађе

Џепни сат и породична заоставштина украдени

догађај био толико страшан да уопште није желео да га се присећа.

Досад мирни део Пасјих висова захватио је у последње време талас криминала. Бурма, два сребрна броша и златна медаља такође су пријављени као нестали.

„Ситуацију држимо под контролом", тврди инспектор Гоничсон. „Уверавам вас да најбољи међу нама управо раде на случају."

Извештава Џинџер Шапнер.

ВРЕМЕ

Петак	Субота	Недеља
Претежно облачно	Сунчано	Повремено са пљусковима

Очекује нас лепо, ведро јутро, па се припремите за гужве на мостовима док се ваздре спремају да ускоче у воду.

После подне ће доћи до захлађења, док нас у вечерњим часовима очекује магла. Пазите да се не изгубите.

Сутра нам стиже топлије време, па слободно можете оставити отворене прозоре током ноћи.

МИСТЕРИЈА У ЛУЦИ

Док се чекало одобрење надлежних из луке, велика пошиљка шаргарепа нестала је са шведског трајекта.

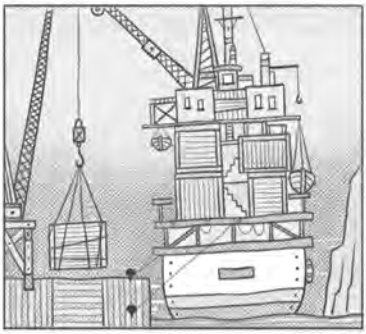

Ово је само једна од многих крађа шаргарепа које су задесиле наш град у последњих неколико недеља. Да ли је то повезано са наранџастим порезом, наметом на шаргарепе које је влада наметнула прошле године? Судећи по Рокију Шеткеру, не. „Зечеви знају да морају доприносити друштву, баш као и сви остали чланови заједнице. Ја плаћам порез на гумене играчке и поводе, па зашто они не би плаћали порез на шаргарепе? Ако ми дозволите, морам ићи да донесем штап."

Но, порез остаје камен спотицања међу зечевима у граду. Наша последња анкета открива да је више од 50% зечева размишљало да их купује на црном тржишту како би избегли порез.

ЛОКАЛНА КРТИЦА ИМА КОЛЕКЦИЈУ ВРЕДНУ ДИВЉЕЊА

Сада и званично – господин А. Ф. Копсон има највећу колекцију краљевских сувенира на свету. Челници Асоцијације за светске рекорде посетили су његову трговину у Улици Мјаучестер и потврдили да је ова збирка већа од свих које су досад видели.

„Одувек сам сумњао да имам највећу колекцију краљевских сувенира", објашњава Копсон. „А сада то имам и на папиру!"

У то име, трговина господина Копсона нуди 20% попуста на краљевске држаче за ве-це папир за све оне који данас донесу копију новинског чланка.

„И још нешто", додаје власник. „Уколико купите још три пешкира за псе, чека вас додатних 25% попуста."

ПРИМЕЋЕН МИСТЕРИОЗНИ ПАЦ

Погледала сам у новине под називом *Инфотеријер* да видим да ли је пријављен неки злочин. Првих неколико страница било је испуњено краљевским псима и познатим лисицама, али сам мало даље нашла нешто што је обећавало.

„Погледајте ово“, рекла сам, држећи новине. „Пошиљка шведских шаргарепа нестала је из луке. Можда можемо мало да прођушкамо наоколо.“

Њушкаломс је погледао и слегнуо раменима. „Вероватно их је узела банда зечева док су чувари спавали. Полиција ће сигурно доћи код нас уколико се испостави да је нешто важно.“

Наставила сам да читам, очајнички тражећи неки занимљив случај. Поглед сам упрла на слику великог, намрштеног Добермана.

„Види ти то!“, мјаукнула сам. „Пас с Пасјих висова каже да су му украли џепни сат. Наводно је у питању породична заоставштина.“

Њушкаломс је зграбио новине и прелетео погледом по чланку. „Јадничак га је вероватно затурио испод корпе за спавање“, промрмљао је.
„Ја хоћу случај за насловну страну, не за осму.“

Бацио је новине ка мени и прекрстио шапе. Ја сам наставила да их листам, надајући се да ћу пронаћи нешто што ће му привући пажњу.

Погледала сам и видела Њушкаломса како се нагиње на столици. Једно његово црно уво се тргнуло.

„Чујете ли то?“, упитао је. „Изгледа да нам стижу добре вести.“

Начулила сам уши. У почетку нисам могла да чујем ништа осим уобичајене буке, попут брујања аутомобила и породице ласица преко пута како вичу по кући. Убрзо сам опазила тупкање шапа и дахтање које се полако претварало у режање.

„Неко долази“, прошапутала сам. „Али како знате да су у питању добре вести?“

„Драга моја докторице Брксон“, рекао је Шерлок. „Веома је једноставно. По одјецима корака можемо рећи да долази велики пас. По дахтању да је пас остао без ваздуха. Па ипак, није трчао. Прво се залауфао, али није могао да издржи, те је почео да хода, јер је у питању велика раздаљина. А откуд режање? Створење је љуто што је морало да дође чак довде. Можда зато што није желело да нас посети, али му није било друге.“

Добро погледајте фотографију, па одредите која од понуђених сенки припада инспектору Гоничсону. Све су наизглед исте, али само једна му у потпуности одговара.

А

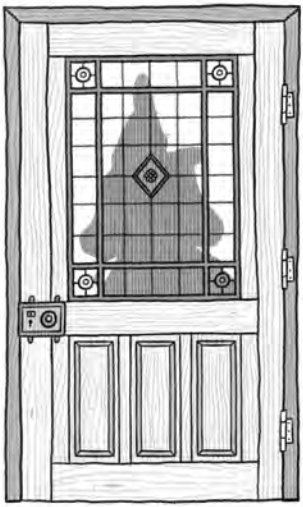

Б

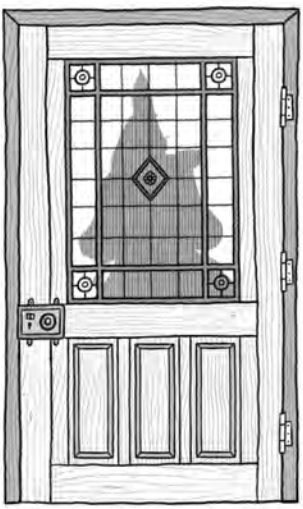

В

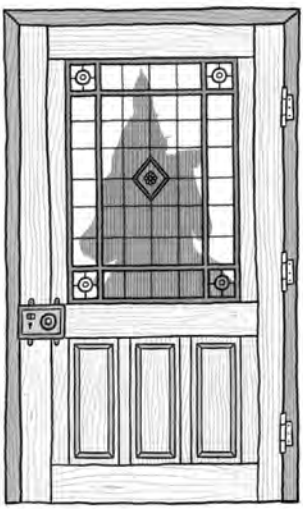

Тупкање корака се зауставило пред нашом канцеларијом, а чула сам и како је животиња повратила дах.

„Наравно!“, лакнуло ми је. „То је инспектор Гоничсон. Дошао је да тражи помоћ. Сад кад сте ми објаснили, све делује тако логично.“

Кроз врата сам могла да видим велику псећу сенку.

У канцеларију је упао инспектор, оклембешених чељусти и повијених рамена.

„Нешто грозно се десило“, изустио је задихано. „Потребна нам је ваша помоћ.“

„Одлично“, одговорио је Њушкаломс, трљајући своје шапе. „Звучи као нешто што смо прижељкивали.“

Инспектор је зарежао. „Ово није ни за какву прославу“, залајао је. „У питању је најозбиљнија могућа ствар. Тиче се краљице!“

Занемела сам. Досад смо наилазили на различите опаке криминалце, али ниједан се није дрзнуо да учини нажао Њеном величанству.

„У питању су краљевски драгуљи“, шапнуо је инспектор. „Краљица их је јуче одложила на сомотско јастуче пре него што је отишла на спавање. Када се пробудила, више их није било.“

Пре годину дана сам видела како их краљица носи на једној паради. У питању су златна круна украшена рубинима и смарагдима, сафирни прстен и сребрна огрлица са три висећа реда дијаманата од непроцењиве вредности.

Ради се о највреднијем накиту у земљи. Ко год да се дрзнуо на ову крађу, мора бити опасни злочинац.

Њушкаломс је поскочио и кренуо да се шетка наоколо, склопивши шапе на леђима. Махао је репом.

„Да ли има знакова провале у палату?“, упитао је. „На пример, обијена врата или разбијен прозор?“

„Не“, одвратио је инспектор. „Делује као да нико није био тамо.“

Покушала сам да замислим краљичин израз лица када је схватила да нема њених драгуља. Иначе, краљица је мопс обешених чељусти и готово увек намрштеног чела. Сигурно је била тмурнија од олујног неба када је схватила да јој недостају круна, прстен и огрлица.

„А шта је са псима чуварима?“, упитао је Њушкаломс. „Да ли су они нешто чули?“

„Баш ништа“, одмах је одговорио инспектор Гоничсон. „А дежурали су око палате током целе ноћи.“

Њушкаломс је застао, а реп му се умирио. „Када сте сазнали за све ово?“

Инспектор је погледао у под, избегавајући Шерлоков поглед. „Данас у седам ујутру“, промрмљао је.

Њушкаломс је погледао у инспектора као да му је неко управо узео целу кобасицу из тањира.

„Па то је пре четири сата“, запрепаштено је залајао.

„Знао сам да ћете рећи да је требало да дођем раније“, надовезао се инспектор, подигавши шапе. „И можда имате право. Но, хтео сам прво да дам шансу кучећој бригади.“

„Допустите ми да погодим“, рекао је Њушкаломс. „Провели су све време лајући један на другог и јурећи веверице.“

„Само сте делом у праву“, објашњавао је инспектор. „Заправо, открили су чак три трага. Сада нам је само потребан неко да их протумачи.“

Инспектор се испрсио и поправио своју униформу.

Можете ли да помогнете Њушкаломсу
да пронађе свој шешир и лупу?

„Најпре, тиху тутњаву пријавила је кртица која је власник продавнице сувенира у Улици Мјаучестер“, набрајао је. „Потом је кучећа бригада нашла чудне ознаке на дрвету насупрот парка. И треће, нашли су отиске који су водили од баре према предњем травњаку.“

Њушкаломс је претурао по соби, тражећи свој шешир и лупу. „Молим вас, реците ми да кучићи нису газили преко тих отисака.“

„Пааа… мало су се узбудили. Мало више“, промрмљао је инспектор. „Али су били толико добри у налажењу трагова да ми је било жао да их зауставим.“

„Хајдемо, докторице Брксон“, подвикнуо је Њушкаломс, журећи ка вратима. „Не смемо изгубити нити један драгоцени тренутак.“

Зграбила сам капу, шал и капут и појурила за њим. Било је време да најбољи детективи на свету забоду нос у овај случај.

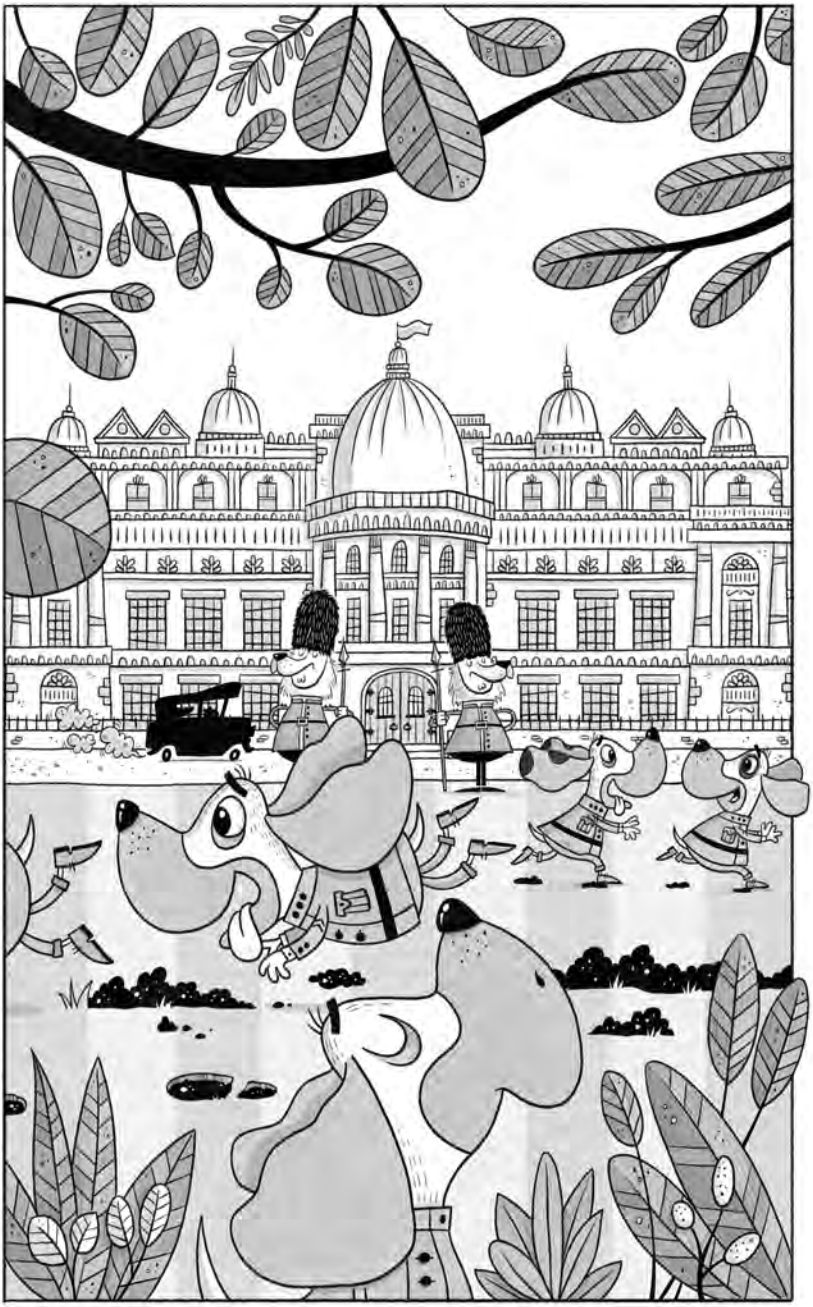

Поглавље 2

Сиве куполе Пасигамске палате уздизале су се пред нама док смо јурили кроз парк. То је била највеличанственија грађевина у целом граду, са пет спратова и преко стотину корпи за спавање. Тридесет слугу и собара трудило се да удовољи свакој краљичиној жељи, док је одред вучјака патролирао око палате.

Док смо се приближавали, угледала сам пред травњаком младу кучећу бригаду састављену од штенаца трагача. Њихове висеће уши и опуштене вилице ландарале су док су трчкарали укруг.

Звали су се Бенедикт, Бартоломју, Бенџамин, Биби и Беси. Инспектор их је запослио пре неколико месеци, с намером да им пружи искуство праве истраге, без обзира на то што су били премлади за тако нешто.

Њихова игра нас је много коштала. Травнато подручје које је требало да испитамо претворило се у бљузгаву блатњаву кашу, све захваљујући блесавим штенцима.

„Склањајте их одавде“, залајао је Њушкаломс. „Већ сам вам рекао да не пуштате ове бандоглавце близу места злочина!“

„То је све, кучећа бригадо!“, повикао је инспектор Гоничсон. „Ми преузимамо одавде.“

Из џепа је извадио гумену лоптицу и бацио је у парк. Бригада је појурила за њом, машући реповима и витлајући ружичастим језицима.

Инспектор и ја смо одступили док је Њушкаломс, користећи своју лупу, испитивао остатке места злочина.

„Овде је била блатњава локва пре него што су штенци одлучили да од ње направе игралиште“, рекао је и показао на место поред себе. „Неколико отисака се назире. Могуће да их је бегунац оставио док је бежао из палате.“

Пажљиво је закорачио са травњака на стазу на јужној страни палате.

„Трагови се настављају овуда“, појаснио је. „Докторица Брксон и ја ћемо их пратити и поднети Вам извештај.“

„Јавите ми се чим нађете неки нови траг“, одвратио је инспектор. „Повешћу штенце са собом.“